

www.parohiaserbanvoda.ro

La Mulți Ani, ROMÂNII! La Mulți Ani, ROMÂNIA!

2024 - UN AN DE BINECUVÂNTATE ÎMPLINIRI 2025 – UN AN PLIN DE SPERANȚE, PACE ȘI MULTĂ CREDINȚĂ

DUMINICA DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

(a Sfinților Iosif Logodnicul,
David Prorocul
și Iacob, rudenia Domnului)

SFINȚII 14.000 DE PRUNCI
UCIȘI DIN PORUNCA LUI IROD
SF. CUV. MARCEL ȘI TADEU

A mai trecut un an și se cuvine să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru nenumăratele binefaceri pe care le-am primit de la El. Așa ne-a învățat Mântuitorul, ca întotdeauna să-I mulțumim Tatălui și să-L rugăm să ne ajute să ne împlinim chemarea. Căci El ne cheamă pe toți, dar numai cei care răspund chemării sunt cei aleși, care au multe încercări, dar în care au simțit prezența providențială a Stăpânului, Lui fie slava în veci!

In acest an au fost împlinite toate proiectele pe care mi le-am propus. Fără El n-am fi putut face nimic.

Viața Bisericii este o viață pneumatică, în care Dumnezeu-Tatăl lucrează totul prin Duhul Sfânt; fără El n-am putea face nimic.

Dar să nu rămânem numai la cele materiale, care s-au făcut cu sprijinul conștiințelor vii ale bisericii noastre. Pe aceste conștiințe vii se sprijină Biserica și

neamul. Și parcă din zi în zi sunt mai îpuținute, dar noi trebuie să gândim lucrurile pozitiv, știind că la cârma Bisericii se află Dumnezeu.

Iar în biserica noastră, ocrotită de Maica Domnului, lucrurile s-au desfășurat spre slava lui Dumnezeu și spre păstrarea sfintei noastre credințe strămoșești.

Ar trebui să vorbim despre bilanțul activității noastre. În acest an au fost botezați în biserica noastră 233 de copii.

Au fost oficiate 120 de cununii și s-au mutat întru pomenire veșnică 110 credincioși. Vă las pe dumneavoastră să trageți singuri concluzii.

Eu doar vreau să vă mulțumesc pentru sprijinul acordat bisericii noastre, pe tot parcursul acestui an și nu pot uita niciodată dărnicia voastră, pe care ați făcut-o cu inimă bună pentru lucrarea lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu să înmulțească la voi tot harul, ca având întotdeauna

toată îndestularea în toate, să prisișiți în tot lucrul bun, căci este scris: „Împărțit-a, dat-a săracilor; dreptatea Lui rămâne în veac.” (II Cor. 9, 9)

Au fost multe lucrări pe care le-am urmărit pentru necesitate, pentru care v-am îndemnat tot timpul să ne fiți aproape. A venit vremea să ne și bucurăm de aceste realizări. Avem o grădiniță de copii. O bucurie fără margini pentru noi, slujitorii bisericii. Este bine organizată și pregătit prin această grădiniță Biserica de mâine. De aceea, mulțumim doamnei directoare Ștefana Antonovici și doamnelor educatoare. De asemenea, mulțumim celor care se ocupă de îngrijirea copiilor și buna lor creștere. Să nu o uităm nici pe bucătăreasa care își pune tot sufletul ca în fiecare zi să le așeze copiilor pe masă tot ce este necesar.

Avem și un After School – Școală după Școală – în care două profesoare se ocupă de aproape 30 de elevi.

În cantina socială s-au desfășurat multe activități filantropice. La o simplă analiză am constatat că am servit masa în cantină la peste 3.000 de oameni. Sperăm ca în anul care urmează să reușim să fim mai apropiați de cei amărâți și nevoiași.

Am organizat anul acesta cele trei hramuri, înmulțind cu ajutorul dumneavoastră darurile către participanți, pachetele pe care cu grijă și dragoste le-am oferit. Au fost absolut necesare aceste daruri, în primul rând pentru toți pelerinii care ne-au trecut pragul.

Am avut și anul acesta o relație deosebită cu școlile din sector: 109, 103 și 110. Am desfășurat împreună programe cu tinerii, în special cu ocazia pomenirii eroilor neamului, a sărbătorilor pascale sau a concertului de colinde.

Bineînțeles toate acestea s-au realizat cu ajutorul preoților co-slujitori: preoții Adrian Chiriță, Vlad-Alexandru Mîndru și părintele arhidiacon Marinela Laurențiu Marcu. Nu uităm nici de contribuția mereu crescândă a doamnelor preotese, care în tăcere au știut să-și păstreze demnitatea și să-și îndeplinească rolul în biserică și în familie.

Nu pot trece cu vederea contribuția specială a corului - Corala Dominus - și a psaltierilor, sub directa coordonare a lui Sebastian Heltianu.

O altă contribuție, care va păstra în istorie activitățile parohiei noastre, este ziarul „Cuvântul care zidește”, aflat oficial la numărul 724, ziar aflat sub directa coordonare a dnei Maria Buleu, economist și teolog.

În fiecare zi s-a muncit la biserică, pentru care mulțumim Consiliului și Comitetului Parohial, care și-a făcut din plin datoria.

Un cuvânt de mulțumire pentru

doamna Mihaela Plăian, inginer, care poartă de grijă bisericii, desfășurând o activitate deloc ușoară pentru bunul mers al bisericii.

Mulțumim și doamnei Magdalena Pencea, inginer și teolog, văduvă smerită care iubește biserica, împlinind parcă cuvântul Scripturii care spune „râvna casei Tale, mă mistuie, Doamne”.

Avem în biserica noastră femei credincioase care și-au pus sufletul pentru bunul mers al bisericii slujind în tăcere, dar stăruitor, cum ar fi doamnele care fac colivele și prescurile bisericii, Drăgana Ion și Gherghina Tase și alte doamne, care, din smerenie, nu-mi îngăduie să le amintesc, dar pentru care rog pe Dumnezeu să le păstreze numele în cartea vieții.

Mulțumim lui Dumnezeu că a rânduit lângă noi un smerit slujitor al Sfântului Altar, pe care l-am cunoscut din copilărie, arhidiacon prof. univ. dr. Ioan Caraza, călugăr smerit, un adânc cunoscător al Sfintelor Scripturi, care a fost călăuză pentru generații întregi de studenți în teologie și care la vârsta senectuții rămâne lângă noi ca o pildă de slujire pentru clerul bisericesc. Dumnezeu l-a binecuvântat cu ani, dar și cu multă știință de carte, o enciclopedie de rară frumusețe.

Anul acesta site-ul nostru a fost apreciat de cei de la Google pentru numărul mare de abonați, peste 50.000, dar mai ales pentru cele postate de domnul Marian Stoenică: predici, cuvântări, conferințe, concerte, fotografii etc., depășind un milion de vizionări.

Vă mărturisesc că în Biserică lucrează Harul lui Dumnezeu, căci fără Harul lui Dumnezeu nu se poate face nimic, dar contează mult și jertfelnicia slujitorilor și a credincioșilor. Ca o mângâiere pentru biserică, în anul 2024 am primit moaștele Sfintei Cuvioase Olimpiada, cea mai milostivă și misionară diaconiță a Bisericii, cu o viață pilduitoare pentru toți cei care cunosc activitatea ei. Aceste moaște au fost dăruite bisericii noastre

prin purtarea de grijă a ÎPS Siluan, episcopul ortodox român al Italiei.

La vremea cuvenită moaștele Sfintei Cuvioase Olimpiada vor fi scoase spre cinstire, pentru că în ultimul timp Dumnezeu ne-a ajutat să-i pregătim o raclă frumoasă în care să punem spre cinstire acest odor de mare preț al Bisericii. Mărturisesc că în anul următor vom da publicității, în ziarul bisericii Șerban Vodă, viața Sfintei Olimpiada Diaconiță și minunile făcute de moaștele ei. Este un miracol cum acestea au ajuns la noi. Dar toate acestea le vom lămuri în anul care urmează. Ele rămân în tezaurul inestimabil al bisericii noastre, pe care îl vom lăsa în patrimoniul inalienabil al parohiei. Când vă scriu aceste rânduri am sufletul în lacrimi, gândindu-mă cum au ajuns aceste sfinte moaște la noi, lucrare dumnezeiască pentru care Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a socotit credincioși și ne-a chemat să-I slujim și să-L laudăm întru sfinții Săi.

Vreau să mulțumesc epitropilor Nicolae Zamfir și Adrian Răcaru, care au slujit cu timp și fără timp biserica și interesul ei, implicându-se în toate activitățile social-filantropice, pastoral misionare și economico-gospodărești.

De asemenea, nu pot trece cu vederea nici pe domnii Cătălin Ioan Mocanu și Gică Toia, chemați cu chemare sfântă în biserica noastră și care ani de-a rândul ne-au slujit necondiționat.

Dar în biserica noastră tot omul contează și în acest moment mă gândesc la toți oamenii credincioși pe care îi port în gânduri și în rugăciune, mărturisindu-le că fără ei slujba noastră n-ar fi deplină. După atâția ani de slujire, mi-au rămas întipărite în inimă și chipurile vrednicilor credincioși pe care Dumnezeu i-a chemat în bucuria sa cea veșnică. I-am condus pe calea veșniciei cu nădejdea învierii și cu florile recunoștinței. Pentru toți am avut un cuvânt bun și rog pe Dumnezeu să-i rânduiască în corturile sfinților cu Avraam, cu Isaac, cu Iacob, cu Pavel, cu

Petru, cu Ioan Gură de Aur și cu toți sfinții plăcuți lui Dumnezeu.

Am rămas pe aici ca să mă pot ruga pentru ei și ca pomenirea lor să nu înceteze în biserica noastră. Avem o carte a citorilor, pentru care ca paroh am avut sarcina să o completez cu numele lor ca să o las spre veșnică pomenire, căci scris este „întru pomenire veșnică va fi dreptul”.

Ne-am prins în vorbă multă, dar vreau să trecem la esență. Trăim vremuri grele pentru că ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Familia nu mai este familie, bătrânii nu mai contează, iar copiii sunt dezorientați, nu mai știu de Dumnezeu. Pentru că noi am uitat să fim acolo unde trăim „lumină lumii” și „sare pământului”. Nu mai luminează lumina noastră înaintea oamenilor. De aceea, noi toată vara am slujit plângând, cerând de la Dumnezeu ploaie pentru pământurile altădată binecuvântate de Dumnezeu, căci din păcate ceva s-a stricat în noi.

Am uitat virtuțile creștine, am uitat să fim sarea pământului, ne spune Sfântul Evanghelist Marcu „Bună este sarea; dacă însă sarea își pierde puterea, cu ce o veți drege? Aveți sare întru voi și trăiți în pace unii cu alții.” (Marcu 9, 50)

Suntem la granița unui război, dar noi suntem bântuiți de un război între noi pentru că am uitat sensul virtuților. Iar unde pământul este plin de sângele vărsat, nu rodește și Dumnezeu nu mai dă ploaie, căci sângele copiilor avortați și al celor morți în război strigă din pământ către

Dumnezeu, iar de aici totul s-a schimbat. Și nu vrem să ne trezim la realitate.

De trei ani de zile asistăm la un război fratricid, în care oameni de seamă au nesocotit poruncile Bisericii, încuviințând războiul. Oameni fără minte. De aceea, un război de o cruzime fără margini s-a dezlănțuit în lumea ortodoxă, nimicind cetăți pline de locuitori și ștergând de pe fața pământului munca lor de o viață. Tragic!

Îmi este greu să le spun pe nume. Dar dacă Sfinții Părinți ai Bisericii ar fi trăit asemenea vremi, ar fi îngenucheat în fața mai marilor lumii, oprind măcelul.

Este greu ca pe aceștia să-i mai numești oameni. Parcă și fiarele au mai multă bunăcuviință.

Vremuri grele! Te întâlnești în fiecare zi cu oameni triști, care și-au părăsit locurile lor natale, căutând milă și refugiu la minunatul popor român. Nu-mi ajung cuvintele de laudă când mă gândesc la felul dumnezeiesc în care s-au purtat românii, făcându-se gazdă și slugi acestor oropsiți. Îmi răsună în urechi cuvintele dumnezeieștii liturghii: „să ne rugăm pentru pacea lumii”. Amin! ❖

Preot paroh Dinu Pompiliu

Tăierea împrejur cea după trup a Domnului

Biserica sărbătorește în data de 1 ianuarie, la opt zile de la Nașterea Domnului, Tăierea împrejur cea după trup a Mântuitorului Hristos. Domnul nostru Iisus Hristos a binevoit a primi tăierea împrejur, pe de o parte ca să împlinească legea, cum se spune în Evanghelie: „N-am venit să stric legea, ci s-o împlinesc”, pentru că El se supunea legii, ca pe cei vinovați și robiți de dânsa să-i facă liberi, precum zice apostolul: „A trimis Dumnezeu pe Fiul Său, Care S-a născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere.”

Dumnezeu dăduse poruncă patriarhului Avraam ca toți copiii care se vor naște de parte bărbătească să fie tăiați împrejur la marginea trupului lor, ca semn de legătură veșnică între seminția lui și Dumnezeu, Ziditorul său.

Domnul S-a tăiat împrejur la trup, ca să ne aducă nouă duhovnicească tăiere împrejur; pentru că, sfârșindu-se legea cea veche, care era după trup, a început cea nouă, duhovnicească. Precum omul cel vechi, trupesc, tăia împrejur pe omul cel simțit, așa și cel duhovnicesc este

dator a-și tăia împrejur patimile cele sufletești: iuțimea, mânia, zavistia, mândria, necurăția și alte păcate.

Tăierea împrejur în Așezământul cel vechi era rânduită în chipul Botezului și al curățirii păcatului strămoșesc, măcar că acela nu se curăța cu totul prin tăierea împrejur, până la sângele lui Hristos cel de voie vărsat pentru noi, pentru că tăierea împrejur era numai închipuire a înaintea curățirii celei adevărate pe care a săvârșit-o Domnul nostru, scoțând păcatul din mijlocul lumii și pironindu-l pe Cruce.

În loc de tăierea împrejur din legea cea veche, a legiuit Botezul darului celui nou, care este din apă și duh. Tăierea împrejur a fost atunci ca o pedeapsă pentru păcatul

cel întâi făcut și spre semnul acesta, cum că pruncul ce se taie împrejur este zămislit întru fărădelegi, după cuvântul lui David: „în păcate m-a născut maica mea”, pentru care rana rămâne pe trupul pruncului.

Dar Domnul nostru era fără de păcat, deși în toate S-a asemănat nouă, în afară de păcat. Hristos era om adevărat, dar nepărtaș păcatului omenesc și S-a născut din Maică fără de prihană și fără de bărbat, mai presus de fire.

Apoi, la Tăierea împrejur a Pruncului I s-a pus numele „Iisus”, nume care s-a dat din cer de Arhanghelul Gavriil când a binevestit Preacuratei Fecioare zămislirea Lui. Acest nume, Iisus, I s-a dat ca o încredințare despre mântuirea noastră; pentru că „Iisus” înseamnă „Mântuitor”, precum mai înainte a tălmăcit același înger lui Iosif, în vis, arătându-se și zicându-i: «Vei da numele Lui „Iisus”, pentru că Acela va mântui pe poporul Său din păcate». Sf. Apostol Petru, mărturisind despre numele lui Iisus, zicea: „Nu este întru nimeni altul mântuire, pentru că nu este nici un alt nume sub cer, dat între oameni, întru care se cade a ne mântui”. ❖

SFÂNTUL IERARH VASILE CEL MARE, ARHIEPISCOPUL CEZAREEI CAPADOCIEI

Anul începe cu un sfânt care ocupă în Biserică un loc cu totul special. Să luăm aminte la viața și familia lui. Personalitate polivalentă, Sfântul Vasile cel Mare a excelat în toate activitățile pe care le-a întreprins. A fost un preot de excepție, mare liturghisitor și prieten de nădejde, pedagog de clasă și organizator înăscut, teolog profund și un adevărat om de știință. A înființat nenumărate instituții de asistență socială.

au fost episcopi – Vasile, Grigorie de Nyssa, Petru de Sevasta, iar cinci au fost monahi, cei trei dinainte și Naucratis și Macrina cea Tânără. Șase sfinți au fost în familie: Macrina cea Bătrână, Emilia, Vasile, Grigorie (de Nyssa), Petru și Macrina cea Tânără.

Deci toți copiii au fost crescuți în duh creștin. Sfântul Vasile și-a continuat educația în școlile din Cezareea Capadociei, unde l-a cunoscut pe Sfântul Grigorie Teologul, apoi în școlile din Constantinopol și, în fine, la Atena. A fost prieten cu Sfântul Grigorie de Nazianz. Viața lor studențească e model pentru teologii dintotdeauna. Ei cunoșteau doar două drumuri: al școlii și al Bisericii.

Sfântul Vasile s-a întors în țară pe la anul 355, iar pentru că toată viața a avut parte de suferințe fizice, a învățat medicina. A primit Taina Sfântului Botez în anul 357. După ce face o primă împărțire a averii sale la săraci, pleacă în călătorie în Egipt, Palestina, Celesiria și Mesopotamia, pentru a întâlni renumiți asceți. La întoarcere înființează o mănăstire în Pont, pe malul râului Iris, organizată după criteriul obștei, și-l cheamă pentru a fi alături de el pe Sf. Grigorie Teologul. Îmbină munca manuală cu rugăciunea și cu râvna intelectuală. Scrie aici „Regulile vieții monahale” (Regulile mari și mici) și pune bazele „Filocaliei” împreună cu Sfântul Grigorie Teologul.

Hirotonit preot de Episcopul Eusebiu, îi devine acestuia bun sfătuitor. În anul 368, cu prilejul unei mari foamete, Sfântul Vasile organizează admirabil asistența socială și face a doua împărțire a averii sale săracilor. În anul 370, murind episcopul Eusebiu, Sfântul Vasile este ales în locul acestuia. Reorganizează Biserica de sub jurisdicția sa, impunându-se printr-o uriașă activitate dogmatică, pastorală și socială, susținând lupta Sfântului Atana-

sie cel Mare contra arienilor și apărând învățătura creștină niceeană.

Sfântul Vasile a fost un suflet mare, cu o minte laborioasă și exactă. A luptat pentru alinarea suferințelor celor mulți, nefăcând discriminare între oameni și credințele lor. A înființat instituții de asistență socială numite Vasiliade: azil, ospătarie, casă pentru reeducarea fetelor alunecate, spital (și de leproși), școli tehnice.

A împodobit serviciul divin cu Sfânta sa Liturghie, ce se săvârșește de zece ori în cursul anului bisericesc. A fost pretutindeni prezent, i-a sprijinit moral și financiar pe tinerii cei mai dotați din școli, convins fiind că Biserica are nevoie de întăriri permanente pentru atingerea scopurilor ei divino-umane.

Sfântul Vasile a trecut la cele veșnice pe 1 ianuarie 379, la doar 49 de ani, fiind numit încă de pe atunci cel Mare. Era cel Mare ca exponent al doctrinei creștine și ca autor de omilii folositoare de suflet, mai mare încă în viața practică, în rolul său de cleric al Bisericii și de om al faptelor.

Este cunoscută corespondența arhiepiscopului de Cezareea Capadociei cu Biserica din Scitia pentru a fi trimise în Asia Mică moaștele Sfântului Sava, care a fost înecat la 12 aprilie 373 de către goți în râul Museos, identificat cu râul Buzău. Influența Sfântului Vasile cel Mare în monahismul românesc s-a făcut prin Sfântul Nicodim de la Tismana (†1406), iar mai târziu prin Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț (†1794), dar și pe alte căi, astfel că viața monahală din Biserica Ortodoxă Română are un pronunțat caracter vasilian.

Patriarhia Ecumenică îi va ridica, la 10 octombrie 1776, pe mitropoliții Ungrovlahiei la treapta de locuitori ai Cezareei Capadociei, poate pentru că Biserica Ortodoxă Română a păstrat ideile creștine ale Sfântului Vasile cel Mare. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 29-12.2024-5 IANUARIE 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 29.12.2024	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminică după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenii Domnului) - Utrenia, Sf. Liturghie
Marți 31.12.2024	de la 23 ⁰⁰	Slujba de mulțumire și de binecuvântare a Noului An
Miercuri 01.01.2025	08 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	(†) Taierea-împrejur cea după trup a Domnului; (†) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei - Utrenia, Sfânta Liturghie, Tedeum
Duminică 05.01.2025	08 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Duminică dinaintea Botezului Domnului (Predica Sfântului Ioan Botezătorul) - Utrenia, Sf. Liturghie, Sfințirea Agheasmei Mari

S-a născut în Cezareea Capadociei prin anul 330, într-o familie care a dat mulți sfinți. Tatăl său era retorul Vasile, iar mama sa se numea Emilia. Bunica din partea tatălui, Macrina cea Bătrână, fusese ucenică a Sfântului Grigorie Taumaturgul și a avut de suferit în timpul persecuțiilor lui Dioclețian (284-305). Familia Sfântului Vasile era numeroasă, cu zece copii, dintre care trei

Rugăciune de Anul Nou

Doamne, anul care vine
să fii aproape de mine
și din slava Ta cea mare
să-mi dai binecuvântare!
Te rog să îmi dai putere
în încercările grele
pe care le-ai rânduit
să le am de-nfăptuit.
Tihnă, Te rog să îmi dai,
s-aud Îngerii din Rai
înălțând cântări divine
când Te preamăresc pe Tine!
Îți mai cer cu îndurare
să mă-nveți să am răbdare
și din slava Ta cerească,
dă-mi liniște sufletească!
Și Te rog, dacă mai ai,
încredere să îmi dai,
să zidesc cu rugăciunile mele,
turnul MÂNTUIRII mele.
Te rog, Doamne, dă-mi tăria
de a-mi păstra vrednicia,
scoate-mă din neputință
și înalță-mă în credință!
Fă din sufletul meu soare
să împart la fiecare
raze calde și lumină
întru slava Ta divină! ❖